

[P. E. Eriksen.]

har vi også nu kunnet mødes i enighed i udvalget. Der kan vel nok være divergerende opfattelser, men vi er nået frem til en fælles løsning, og jeg synes, at det resultat, vi har nået, giver muligheder for kommunerne for fortsat at arbejde med disse ting. Vi har ikke mindst peget på kommunernes opgaver i forbindelse med denne lov, og det nye deri er jo, at kommunerne nu har pligt til at oplyse om de ting, som lovgivningen indeholder, og som de ældre har behov for.

Det blev af hr. Albertsen sagt, at der var foreslået betydelige ændringer; ja, men det er altså udtryk for, at vi i fællesskab har søgt at finde frem til enighed, og vi konstaterer med glæde fra vor side, at der altså stadig er enighed omkring disse ting.

Der er spørgsmål, som vi gerne havde set at vi var kommet videre med, men jeg forstår, at socialministeren er opmærksom på dem; det gælder takstsystemet, og det gælder selve refusionssystemet, som er vigtige problemer, der spiller en rolle for vore kommuner, og jeg vil gerne understrege her ved anden behandling af lovforslaget, at disse ting må man fortsat være opmærksom på.

Og så er der jo de tre ord, som sådan set kan stå som overskrift over denne lovgivning, nemlig: orden, aktivisering, koordinering, effektivisering. Der er tale om en aktivisering af ældre medborgere, en kontakt ud til videre kredse, og vi har understreget koordineringen, mulighederne for at skabe plejehjemspladser af en sådan standard, at de svarer til vor tids krav, altså en samordning og dermed spørgsmålet om det fælles udvalg for amtet eller for det større område, hvorigennem man vil koordinere arbejdet. Med henblik på effektiviseringen spiller ikke mindst uddannelsen af det personale, der skal beskæftiges på disse hjem, jo en afgørende rolle, og jeg vil håbe, at man kan nå frem til en fælles linje også i dette arbejde, således at vi, når vi nu skaber mulighederne for aktiviseringen, når vi nu skaber koordineringen, så også vi har mulighed for at følge det op inden for disse rammer.

Jeg skal med disse bemærkninger på venstres vegne give tilslutning til de stillede

ændringsforslag og til den videre behandling af lovforslaget.

Grethe Philip: De foreslåede ændringer indebærer en række forbedringer og øgede muligheder for refusion fra staten, som jeg kan støtte. Jeg skal blot omtale nogle enkelte problemer, som vi har drøftet i udvalget.

Det fremgår jo klart, at plejehjemsarbejdet er inde i en overordentlig god udvikling. Vi får stadig oprettet mange nye plejehjem og mange gode plejehjem, og der bliver gjort et stort og dygtigt arbejde derude. Men samtidig med at jeg nævner dette, må jeg sige, at jeg synes også, vi har fået et indtryk af, at vi endnu har en del plejehjem, der af den ene eller den anden grund ikke er oppe på den standard, hvor vi gerne ville se dem. Derfor er det så overordentlig vigtigt, at vi har et effektivt tilsyn med plejehjemmene; jeg tænker her både på det rent lægelige tilsyn, det sundhedsmæssige tilsyn og det kommunale tilsyn, der vel har lidt andre opgaver, måske mere tænker på den menneskelige side af sagen. Jeg er derfor overordentlig glad for, at socialministeren, har jeg forstået, er opmærksom på hele dette problem og er indstillet på nøje at følge tilsynets arbejde rundt omkring; jeg har også forstået, at socialministeren har givet os tilsagn om, at det samarbejde, som allerede er i gang med sundhedsmyndighederne, skal fortsætte. Jeg håber endda, at jeg må opfatte det sådan, at samarbejdet yderligere skal intensiveres i forhold til, hvad det har været i de senere år.

Spørgsmålet om tilsynet mener jeg er noget af det allervigtigste, vi må derfor følge det fremover og tage det op igen til drøftelse, når loven kommer til revision i 1971-72. Til den tid vil vi jo også have en større afklaring af hele spørgsmålet om kommunesammenlægningerne, og det er jo også muligt, at det bør få indflydelse på tilsynet, måske i den retning — jeg skal ikke tage stilling til det her, men eventuelt i den retning — at tilsynet overalt lægges op på amtsplan.

Vi har under udvalgsarbejdet modtaget en redegørelse fra fhv. amtslæge Lauritzen, en redegørelse, der er optrykt som bilag til betænkningen. Heraf fremgår det ganske